

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil nr 3 de Valencia (Hiszpania) w dniu 19 maja 2021 r. – Tráficos Manuel Ferrer S.L. i in. / Daimler AG

(Sprawa C-312/21)

(2021/C 382/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil nr 3 de Valencia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio

Strona pozwana: Daimler AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system przewidziany w art. 394.2 LEC, który umożliwia, by strona poszkodowana z tytułu zachowania antykonkurencyjnego, o którym mowa w art. 101 TFUE poniosła część kosztów postępowania w zależności od wysokości kwot nienależnie zapłaconych tytułem nadwyżki ceny, które są jej zwracane w wyniku częściowego uznania jej roszczenia odszkodowawczego, co jako przesłankę deklaratywną zakłada istnienie naruszenia antykonkurencyjnego i jego związku przyczynowego z powstaniem szkody, która w wyniku postępowania zostanie z pewnością uznana, oszacowana i zasądzona, jest zgodny z prawem do pełnego odszkodowania poszkodowanego z tytułu zachowania antykonkurencyjnego, o którym mowa w art. 101 TFUE i z orzecznictwem, w którym dokonuje się jego wykładni?
- 2) Czy uprawnienie sądu krajowego do określenia wysokości szkody pozwala na ustalenie wysokości szkody w sposób subsydiarny i autonomiczny ze względu na stwierdzenie sytuacji asymetrii w dostępie do informacji lub nierozwiązywalnych trudności w ustalaniu wysokości szkody, które nie powinny stanowić przeszkody dla prawa do pełnego naprawienia szkody przysługującego osobie poszkodowanej, powstałej w wyniku praktyki antykonkurencyjnej, o której mowa w art. 101 TFUE w związku z art. 47 karty, w tym w przypadkach, w których poszkodowany w wyniku naruszenia prawa konkurencji polegającego na istnieniu kartelu pobierającego nadmierne opłaty, miał w toku postępowania dostęp do danych, na których sama strona pozwana opiera swoją ekspertyzę zmierzającą do wykluczenia istnienia szkody podlegającej odszkodowaniu?
- 3) Czy uprawnienie sądu krajowego do określenia wysokości szkody pozwala na ustalenie wysokości szkody w sposób subsydiarny i autonomiczny ze względu na stwierdzenie sytuacji asymetrii w dostępie do informacji lub nierozwiązywalnych trudności w ustalaniu wysokości szkody, które nie powinny stanowić przeszkody dla prawa do pełnego naprawienia szkody przysługującego osobie poszkodowanej, powstałej w wyniku praktyki antykonkurencyjnej, o której mowa w art. 101 TFUE i w związku z art. 47 karty, w tym w przypadkach, w których poszkodowany w wyniku naruszenia prawa konkurencji polegającego na istnieniu kartelu pobierającego nadmierne opłaty, kieruje swoje roszczenie o odszkodowanie przeciwko jednemu z adresatów decyzji administracyjnej, który jest solidarnie odpowiedzialny za tę szkodę, lecz który nie wprowadził do obrotu produktu lub usługi nabytych przez tego poszkodowanego?

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 12 marca 2021 r. w sprawie T-50/20, PNB Banka / EBC, wniesione w dniu 25 maja 2021 r. przez PNB Banka AS

(Sprawa C-326/21 P)

(2021/C 382/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: PNB Banka AS (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału:

— o uchylenie zaskarżonego postanowienia;

- o stwierdzenie na podstawie art. 264 TFUE nieważności decyzji EBC z dnia 19 listopada 2019 r., w której EBC odmówił nakazania zarządcy sądowemu wnoszącej odwołanie udzielenia umocowanemu przez zarząd wnoszącej odwołanie adwokatowi dostępu do jej pomieszczeń, posiadanych przez nią informacji, jej personelu oraz jej zasobów;
- w zakresie, w jakim Trybunał Sprawiedliwości nie jest w stanie rozstrzygnąć co do istoty sprawy – o przekazanie jej Sądowi do ponownego rozpoznania, aby orzekł on w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności; oraz
- o obciążenie EBC kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącą odwołanie oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie dwanaście zarzutów.

Zarzut pierwszy odwołania: Sąd błędnie oparł się na orzecznictwie dotyczącym skarg wnoszonych przez podmioty niebędące adresatami na akty prawa Unii o skutku ogólnym, które wymagają transpozycji lub pociągają za sobą uchwalenie krajowych aktów wykonawczych, i zastosował to orzecznictwo do niniejszej sprawy, która dotyczy bezpośredniej skargi na indywidualny akt prawa Unii, który może być zaskarżony wyłącznie w drodze skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE i który wywołuje skutki bezpośrednio, bez potrzeby dokonywania jego transpozycji.

Zarzut drugi odwołania: zaskarżone postanowienie narusza zasadę, zgodnie z którą dostęp do Trybunału Sprawiedliwości na gruncie art. 263 TFUE nie może zależeć od państw członkowskich.

Zarzut trzeci odwołania: zaskarżone postanowienie narusza wyłączną właściwość Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na gruncie art. 263 TFUE.

Zarzut czwarty odwołania: zaskarżone postanowienie jest niezgodne z zasadą, stosownie do której środek prawny nie jest skuteczny, jeżeli ze względów strukturalnych ma on charakter teoretyczny i iluzoryczny.

Zarzut piąty odwołania: zaskarżone postanowienie narusza art. 51 karty.

Zarzut szósty odwołania: zaskarżone postanowienie opiera się na błędnej redukcji teleologicznej kompetencji EBC w zakresie nadzoru ostrożnościowego.

Zarzut siódmy odwołania: Sąd nie uwzględnił, że analiza dokonywana na podstawie art. 47 karty powinna opierać się na sposobie, w jaki dana instytucja europejska rzeczywiście działa i może działać, a nie jedynie na jej zdolności do wydawania formalnych wiążących poleceń osobom trzecim.

Zarzut ósmy odwołania: zaskarżone postanowienie opiera się na błędnym rozróżnieniu między prawem nadzoru ostrożnościowego a prawem upadłościowym.

Zarzut dziewiąty odwołania: Sąd błędnie założył, że EBC nie posiada wymaganej kompetencji.

Zarzut dziesiąty odwołania: zaskarżone postanowienie opiera się na błędnym założeniu co do wpływu cofnięcia zezwolenia na kompetencje EBC.

Zarzut jedenasty odwołania: Sąd błędnie założył, że EBC zastosował się do wyroku z dnia 5 listopada 2019 r., EBC i in./Trasta Komerbanka i in. (C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P, EU:C:2019:923).

Zarzut dwunasty odwołania: Sąd nie odniósł się w odpowiedni sposób do zarzutów wnoszącej odwołanie dotyczących jej prawa do bycia wysłuchaną, wymogu uzasadnienia i zasady nemo auditur.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil nr 17 de Madrid (Hiszpania) w dniu 27 maja 2021 r. – European Superleague Company, S.L. / Unión de Federaciones Europeas de Fútbol (UEFA) y Fédération internationale de football association (FIFA)

(Sprawa C-333/21)

(2021/C 382/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil nr 17 de Madrid